

СЛУЖБА БЕЗПЕКИ УКРАЇНИ

Управління Служби безпеки України в Запорізькій області

Слідчий відділ

вул. Олександрівська, 62, м. Запоріжжя, 69011, тел./факс (061) 225-26-98
www.ssu.gov.ua, e-mail: usbu_zap_sv@sbu.gov.ua Код ЄДРПОУ 20001556

№ _____

На № _____

від _____

ПОВІДОМЛЕННЯ про підозру

місто Запоріжжя

«6» лютого 2026 року

Слідчий-криміналіст 3-го відділення слідчого відділу УСБУ в Запорізькій області лейтенант юстиції Юрчук Андрій Анатолійович, розглянувши матеріали досудового розслідування, внесені до Єдиного реєстру досудових розслідувань за № 22025080000001208 від 04.08.2025 та встановивши наявність достатніх доказів для підозри особи у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 1 ст. 438 КК України, відповідно до ст.ст. 40, 42, 276, 277, 278 КПК України, –

ПОВІДОМИВ:

Анісімова Єгора Васильовича, 07.06.2000 року народження, громадянина російської федерації, росіянина, уродженця м. Новосибірськ російської федерації, зареєстрованого за адресою: російська федерація, Новосибірська обл., м. Об, вул. Залізнична, буд. 3, кв. 5, фактичне місце проживання на території України не встановлено, який не є особою, щодо якої здійснюється особливий порядок кримінального провадження, передбачений ст. 480 КПК України, раніше не судимого на території України,

про те, що він підозрюється у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 1 ст. 438 КК України – порушення законів та звичаїв війни, що передбачені міжнародними договорами, згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України.

Зміст підозри:

Досудовим розслідуванням встановлено, що 03.08.2025 у період часу приблизно з 16 год. 09 хв. до 16 год. 15 хв. (точний час досудовим розслідуванням не встановлено) громадянин російської федерації Анісімов Єгор Васильович, 07.06.2000 року народження, будучи військовослужбовцем 64 окремої мотострілецької бригади 35 загальновійськової армії збройних сил російської федерації (в/ч 51460) та перебуваючи на тимчасово окупованій території Пологівського району Запорізької області, усвідомлюючи суспільно небезпечний характер своїх дій та фактичні обставини, які свідчать про наявність міжнародного збройного конфлікту та діючи у зв'язку з ним, маючи умисел на напад на цивільний об'єкт, усвідомлюючи захищений статус службового автомобіля цивільного захисту – пожежної автоцистерни «IVECO-MAGIRUS», державний реєстраційний номер АР 451 Е, який мав жовто-червоний колір із чіткими розпізнавальними знаками «ДСНС України», що візуально чітко відрізняє його від військової цілі, який знаходився біля домоволодіння за адресою: Запорізька область, Пологівський район, м. Гуляйполе, вул. Велика, буд. 222, цілеспрямовано здійснив його ураження, використовуючи безпілотний літальний апарат типу «FPV-дрон» із невстановленим досудовим розслідуванням бойовим припасом, тобто вчинив напад на цивільний об'єкт.

Фактичні обставини кримінального правопорушення, передбаченого ч. 1 ст. 438 КК України, у вчиненні якого підозрюється Анісімов Єгор Васильович, 07.06.2000 року народження.

З лютого 2014 року до цього часу триває міжнародний збройний конфлікт, викликаний збройною агресією рф проти України та окупацією частини території України. У ході вказаного міжнародного збройного конфлікту, 24 лютого 2022 року президент рф оголосив початок так званої спеціальної військової операції, що полягала у здійсненні повномасштабного вторгнення збройних сил рф, інших збройних формувань рф та підконтрольних їм угруповань іррегулярних збройних формувань на територію України.

Факт повномасштабного збройного вторгнення на територію України не приховувався владою рф, а також встановлений рішеннями міжнародних організацій, зокрема резолюцією Генеральної Асамблеї ООН ES-11/1 від 02.03.2022 «Про агресію проти України», п. п. 1, 3 Висновку 300 (2022) Парламентської Асамблеї Ради Європи «Наслідки агресії Російської Федерації проти України», п. п. 17, 18 наказу Міжнародного Суду ООН від 16.03.2022 за клопотанням про вжиття тимчасових заходів у справі «Звинувачення в геноциді відповідно до Конвенції про запобігання злочину геноциду та покарання за нього (Україна проти РФ та ін.)».

Відповідно до статті 2, спільної для Женевських конвенцій про захист жертв війни 1949 року, ці конвенції, як і інші акти законів і звичаїв війни (міжнародного гуманітарного права), застосовуються до всіх випадків оголошеної війни чи будь-якого іншого збройного конфлікту, що може виникнути між двома чи більше Високими Договірними Сторонами, навіть якщо одна з них не визнає стану війни, у тому числі до всіх випадків часткової або цілковитої окупації Високої Договірної Сторони, навіть якщо ця окупація не натрапляє на жодний збройний спротив.

Відповідно до ст. 48 Додаткового протоколу до Женевських конвенцій від 12 серпня 1949 року, що стосується захисту жертв міжнародних збройних конфліктів (Протокол I), від 8 червня 1977 року (далі – ДП I), для забезпечення поваги й захисту цивільного населення та цивільних об'єктів сторони, що перебувають у конфлікті, повинні завжди розрізняти цивільне населення й комбатантів, а також цивільні й військові об'єкти та відповідно спрямовувати свої дії тільки проти військових об'єктів.

Згідно зі ст. 52 ДП I цивільні об'єкти не повинні бути об'єктом нападу або репресалій. Цивільними об'єктами є всі ті об'єкти, які не є військовими об'єктами, як вони визначені в пункті 2.

2. Напади повинні суворо обмежуватися об'єктами. Що стосується об'єктів, то військові об'єкти обмежуються тими об'єктами, які через свій характер, розміщення, призначення або використання вносять ефективний вклад у військові дії і повне або часткове руйнування, захоплення чи нейтралізація яких за існуючих у даний момент обставин дає явну військову перевагу.

3. У разі сумніву в тому, чи не використовується об'єкт, який звичайно призначений для цивільних цілей, наприклад, місце відправлення культу, житловий будинок чи інші житлові будови або школа, для ефективної підтримки військових дій, передбачається, що такий об'єкт використовується в цивільних цілях.

Відповідно до ст. 57 ДП I при проведенні військових операцій повинна постійно виявлятися турбота про те, щоб оберігати цивільне населення, цивільних осіб і цивільні об'єкти. У зв'язку з чим мають дотримуватись, у тому числі, такі запобіжні заходи:

а) ті, хто планує напад або приймає рішення про його здійснення:

i) роблять все практично можливе, щоб пересвідчитися в тому, що об'єкти нападу не є ні цивільними особами, ні цивільними об'єктами й не підлягають особливому захисту, а є військовими об'єктами у значенні пункту 2 статті 52, і що згідно з положенням цього Протоколу напад на них не заборонено;

ii) вживають усіх практично можливих запобіжних заходів при виборі засобів і методів нападу з тим, щоб уникнути випадкових втрат життя серед цивільного населення, поранення цивільних осіб і випадкової шкоди цивільним об'єктам і, в усякому випадку, звести їх до мінімуму;

iii) утримуються від прийняття рішень про здійснення будь-якого нападу, який, як можна очікувати, викличе випадкові втрати життя серед цивільного населення, поранення цивільних осіб і завдасть випадкової шкоди цивільним об'єктам або те й інше разом, що було б надмірним щодо конкретної і прямої воєнної переваги, яку передбачається одержати.

b) напад відміняється або зупиняється, якщо стає очевидним, що об'єкт не є воєнним, що він підлягає особливому захисту, або що напад, як можна очікувати, викличе випадкові втрати життя серед цивільного населення, поранення цивільних осіб і завдасть випадкової шкоди цивільним об'єктам або те й інше разом, що було б надмірним щодо конкретної і прямої воєнної переваги, яку передбачається отримати.

Згідно зі ст. 8(2)(b)(ii) Римського Статуту Міжнародного Кримінального Суду, напад на цивільні об'єкти є воєнним злочином.

Згідно з Наказом Міністерства розвитку громад та територій України № 376 від 28.02.2025 «Про затвердження Переліку територій, на яких ведуться (велися) бойові дії або тимчасово окупованих РФ» територія м. Гуляйполе Гуляйпільської міської територіальної громади Запорізької області, починаючи з 03.03.2022 є територією активних бойових дій.

З метою утримання окупованих територій Запорізької області та продовження ведення бойових дій, направлених на окупацію території України, військовим керівництвом РФ поблизу м. Гуляйполе Пологівського району Запорізької області задіяні окремі військові підрозділи ЗС РФ, в тому числі і 64 окрема мотострілецька бригада 35 загальновійськової армії ЗС РФ (в/ч 51460, пункт постійної дислокації: РФ, Хабаровський край, с-ще Князе-Волконське, надалі – 64 омсбр 35 за ЗС РФ).

Встановлено, що протягом квітня-серпня 2025 року, більш точний час органом досудового розслідування не встановлений, громадянин російської федерації Анісімов Є.В., обіймаючи посаду командира відділення безпілотних літальних апаратів 2 мотострілецького батальйону 64 омсбр 35 за ЗС РФ, у званні молодшого сержанта, використовуючи позивний «Verba», перебуваючи на тимчасово окупованій території Пологівського району Запорізької області, брав участь у бойових діях проти Сил оборони України, здійснюючи ураження обраних ним цілей із використанням БПЛА (FPV-дронів), спеціально оснащених боєприпасами різного типу.

В той же час, 03.08.2025 у період часу приблизно з 16 год. 09 хв. до 16 год. 15 хв. (точний час досудовим розслідуванням не встановлено) Анісімов Є.В., перебуваючи на тимчасово окупованій території Пологівського району Запорізької області (точне місце досудовим розслідуванням не встановлено), здійснюючи дистанційне керування БПЛА (FPV-дроном), спеціально обладнаним для ураження невстановленим досудовим розслідуванням бойовим припасом, усвідомлюючи суспільно небезпечний характер своїх дій, та бажаючи їх настання, за допомогою пульта дистанційного керування БПЛА, через який він отримував візуальне

зображення в режимі реального часу, визначив для себе як ціль для ураження службовий автомобіль цивільного захисту – пожежну автоцистерну «IVECO-MAGIRUS», державний реєстраційний номер АР 451 Е, жовто-червоного кольору із чіткими розпізнавальними знаками «ДСНС України», що візуально чітко відрізняють його від військової цілі, який знаходився на проїзній частині поблизу будинку №222 по вул. Великій у м. Гуляйполе Пологівського району Запорізької області, після чого, усвідомлюючи його захищений статус, діючи умисно, особисто здійснив дистанційне та прицільне його ураження у передню частину кабіни.

Таким чином, Анісімов Є.В., будучи військовослужбовцем зс рф, діючи в умовах міжнародного збройного конфлікту та у зв'язку з ним, вчинив порушення законів та звичаїв війни, що передбачені міжнародними договорами, згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України, у формі нападу на цивільний об'єкт, чим порушив вимоги ст. ст. 48, 52, 57 Додаткового протоколу до Женевських конвенцій від 12 серпня 1949 року, що стосується захисту жертв міжнародних збройних конфліктів (Протокол I), від 8 червня 1977 року.

Таким чином, громадянин російської федерації Анісімов Єгор Васильович, 07.06.2000 року народження, обґрунтовано підозрюється у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 1 ст. 438 КК України – порушення законів та звичаїв війни, що передбачені міжнародними договорами, згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України.

Слідчий-криміналіст 3-го відділення
слідчого відділу УСБУ в Запорізькій області
лейтенант юстиції

Андрій ЮРЧУК

«П О Г О Д Ж Е Н О»

Старший групи прокурорів, який
здійснює процесуальне керівництво
у кримінальному провадженні –
прокурор відділу процесуального керівництва
та підтримання публічного обвинувачення
управління протидії злочинам,
вчиненим в умовах збройного конфлікту,
Запорізької обласної прокуратури

Роман ПРАСОЛОВ

« ____ » лютого 2026 року

Відповідно до ст. 277 КПК України до повідомлення про підозру додаються права підозрюваного:

Конституція України

Стаття 28. Кожен має право на повагу до його гідності.

Ніхто не може бути підданий катуванню, жорстокому, нелюдському або такому, що принижує його гідність, поводженню чи покаранню. Жодна людина без її вільної згоди не може бути піддана медичним, науковим чи іншим дослідом.

Стаття 29. Кожна людина має право на свободу та особисту недоторканність.

Ніхто не може бути заарештований або триматися під вартою інакше як за вмотивованим рішенням суду і тільки на підставах та в порядку, встановлених законом.

У разі нагальної необхідності запобігти злочинові чи його припинити уповноважені на те законом органи можуть застосувати тримання особи під вартою як тимчасовий запобіжний захід, обґрунтованість якого протягом сімдесяти двох годин має бути перевірена судом. Затримана особа негайно звільняється, якщо протягом сімдесяти двох годин з моменту затримання їй не вручено вмотивованого рішення суду про тримання під вартою.

Кожному заарештованому чи затриманому має бути невідкладно повідомлено про мотиви арешту чи затримання, роз'яснено його права та надано можливість з моменту затримання захищати себе особисто та користуватися правовою допомогою захисника.

Кожний затриманий має право у будь-який час оскаржити в суді своє затримання.

Про арешт або затримання людини має бути негайно повідомлено родичів заарештованого чи затриманого.

Стаття 55. Права і свободи людини і громадянина захищаються судом.

Кожному гарантується право на оскарження в суді рішень, дій чи бездіяльності органів державної влади, органів місцевого самоврядування, посадових і службових осіб.

Кожен має право звертатися за захистом своїх прав до Уповноваженого Верховної Ради України з прав людини.

Кожен має право після використання всіх національних засобів правового захисту звертатися за захистом своїх прав і свобод до відповідних міжнародних судових установ чи до відповідних органів міжнародних організацій, членом або учасником яких є Україна.

Кожен має право будь-якими не забороненими законом засобами захищати свої права і свободи від порушень і протиправних посягань.

Стаття 56. Кожен має право на відшкодування за рахунок держави чи органів місцевого самоврядування матеріальної та моральної шкоди, завданої незаконними рішеннями, діями чи бездіяльністю органів державної влади, органів місцевого самоврядування, їх посадових і службових осіб при здійсненні ними своїх повноважень.

Стаття 59. Кожен має право на правову допомогу. У випадках, передбачених законом, ця допомога надається безоплатно. Кожен є вільним у виборі захисника своїх прав.

Для забезпечення права на захист від обвинувачення та надання правової допомоги при вирішенні справ у судах та інших державних органах в Україні діє адвокатура.

Стаття 62. Особа вважається невинуватою у вчиненні злочину і не може бути піддана кримінальному покаранню, доки її вину не буде доведено в законному порядку і встановлено обвинувальним вироком суду.

Ніхто не зобов'язаний доводити свою невинуватість у вчиненні злочину.

Обвинувачення не може ґрунтуватися на доказах, одержаних незаконним шляхом, а також на припущеннях. Усі сумніви щодо доведеності вини особи тлумачаться на її користь.

У разі скасування вироку суду як неправосудного держава відшкодовує матеріальну і моральну шкоду, завдану безпідставним засудженням.

Стаття 63. Особа не несе відповідальності за відмову давати показання або пояснення щодо себе, членів сім'ї чи близьких родичів, коло яких визначається законом.

Підозрюваний, обвинувачений чи підсудний має право на захист.

Засуджений користується всіма правами людини і громадянина, за винятком обмежень, які визначені законом і встановлені вироком суду.

Кримінальний процесуальний кодекс України

Стаття 42. Підозрюваний має право:

- 1) знати, у вчиненні якого кримінального правопорушення його підозрюють;
- 2) бути чітко і своєчасно повідомленим про свої права, а також отримати їх роз'яснення у разі необхідності;
- 3) на першу вимогу мати захисника і побачення з ним до першого та перед кожним наступним допитом з дотриманням умов, що забезпечують конфіденційність спілкування, на присутність захисника під час допиту та інших процесуальних дій, на відмову від послуг захисника в будь-який момент кримінального провадження, на отримання послуг захисника за рахунок держави у випадку відсутності коштів на оплату таких послуг;
- 4) не говорити нічого з приводу підозри проти нього або у будь-який момент відмовитися відповідати на запитання;
- 5) давати пояснення, показання з приводу підозри чи в будь-який момент відмовитися їх давати;
- 6) вимагати перевірки обґрунтованості затримання;
- 7) у разі затримання – на негайне повідомлення членів сім'ї, близьких родичів чи інших осіб про затримання і місце свого перебування;
- 8) збирати і подавати слідчому, прокурору, слідчому судді докази;
- 9) брати участь у проведенні процесуальних дій;
- 10) під час проведення процесуальних дій ставити запитання, подавати свої зауваження та заперечення щодо порядку проведення дій, які заносяться до протоколу;
- 11) застосовувати з додержанням вимог КПК України технічні засоби при проведенні процесуальних дій, в яких він бере участь. Слідчий, прокурор, слідчий суддя, суд мають право заборонити застосовування технічних засобів при проведенні окремої процесуальної дії чи на певній стадії кримінального провадження з метою нерозголошення відомостей, які містять таємницю, що охороняється законом, чи стосуються інтимного життя особи, про що виноситься вмотивована постанова (ухвала);
- 12) заявляти клопотання про проведення процесуальних дій, про забезпечення безпеки щодо себе, членів своєї сім'ї, близьких родичів, майна, житла тощо;
- 13) заявляти відводи;
- 14) ознайомлюватися з матеріалами досудового розслідування, та вимагати відкриття матеріалів;
- 15) одержувати копії процесуальних документів та письмові повідомлення;
- 16) оскаржувати рішення, дії та бездіяльність слідчого, прокурора, слідчого судді;
- 17) вимагати відшкодування шкоди, завданої незаконними рішеннями, діями чи бездіяльністю органу, що здійснює оперативно-розшукову діяльність, досудове розслідування, прокуратури або суду, в порядку, визначеному законом, а також відновлення репутації, якщо підозра, обвинувачення не підтвердились;
- 18) користуватись рідною мовою, отримувати копії процесуальних документів рідною або іншою мовою, якою він володіє, та в разі необхідності користуватись послугами перекладача за рахунок держави.

Підозрюваний, який є іноземцем і тримається під вартою, має право на зустрічі з представником дипломатичної чи консульської установи своєї держави, яку йому зобов'язана забезпечити адміністрація місця ув'язнення.

Підозрюваний зобов'язаний:

1) прибувати за викликом до суду, а в разі неможливості прибути за викликом у призначений строк – заздалегідь повідомити про це суд;

2) виконувати обов'язки, покладені на нього рішенням про застосування заходів забезпечення кримінального провадження;

3) підкорятися законним вимогам та розпорядженням слідчого, прокурора, слідчого судді, суду.

Кримінальний кодекс України

Стаття 28. Вчинення кримінального правопорушення групою осіб, групою осіб за попередньою змовою, організованою групою або злочинною організацією

2. Кримінальне правопорушення визнається вчиненим за попередньою змовою групою осіб, якщо його спільно вчинили декілька осіб (дві або більше), які заздалегідь, тобто до початку кримінального правопорушення, домовилися про спільне його вчинення.

Стаття 438. Порухення законів та звичаїв війни

1. Жорстоке поводження з військовополоненими або цивільним населенням, вигнання цивільного населення для примусових робіт, розграбування національних цінностей на окупованій території, застосування засобів ведення війни, заборонених міжнародним правом, інші порушення законів та звичаїв війни, що передбачені міжнародними договорами, згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України, а також віддання наказу про вчинення таких дій -

караються позбавленням волі на строк від восьми до дванадцяти років.

Про підозру мені повідомлено, примірник повідомлення про підозру та пам'ятку про процесуальні права та обов'язки, перекладених на рідну (російську) мову вручені, права підозрюваного оголошені та роз'яснені.

Підозрюваний:

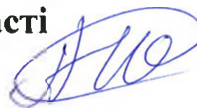
«___» год. «___» хв. «___» _____ 202__ року.

Захисник:

«___» год. «___» хв. «___» _____ 202__ року.

Письмове повідомлення про підозру здійснив:

**Слідчий-криміналіст 3-го відділення
слідчого відділу УСБУ в Запорізькій області
лейтенант юстиції**

Андрій ЮРЧУК

СЛУЖБА БЕЗОПАСНОСТИ УКРАИНЫ

Управление Службы безопасности Украины в Запорожской области

Следственный отдел

ул. Александровская, 62, г. Запорожье, 69011, тел./факс (061) 225-26-98
www.sbu.gov.ua, e-mail: usbu_zap_sbu@sbu.gov.ua Код по ЕГРПОУ 20001556

№ _____

На № _____

от _____

УВЕДОМЛЕНИЕ

о подозрении

город Запорожье

« 6 » февраля 2026 года

Следователь-криминалист 3-го отделения следственного отдела УСБУ в Запорожской области лейтенант юстиции Юрчук Андрей Анатольевич, рассмотрев материалы уголовного производства № 22025080000001208 от 04.08.2025 и установив наличие достаточных доказательств для подозрения лица в совершении уголовных правонарушений, предусмотренных ч. 1 ст. 438 УК Украины, согласно ст.ст. 40, 42, 276, 277, 278 УПК Украины, -

УВЕДОМИЛ:

Анисимова Егора Васильевича, 07.06.2000 года рождения, гражданина российской федерации, уроженца г. Новосибирск рф, зарегистрированного по адресу: российская федерация, Новосибирская область, г. Обь, ул. Железнодорожная, д. 3, кв. 5, фактическое место проживания на территории Украины не установлено, русского, не являющегося лицом, в отношении которого осуществляется особый порядок уголовного производства, предусмотренный ст. 480 УПК Украины, ранее не судимого на территории Украины

о том, что он подозревается в совершении уголовного правонарушения, предусмотренного ч. 1 ст. 438 УК Украины – нарушение законов и обычаев войны, предусмотренных международными договорами, обязательность которых одобрена Верховной Радой Украины.

Содержание подозрения:

Досудебным расследованием установлено, что 03.08.2025 в период времени с 16 ч. 09 мин. по 16 ч. 15 мин. (точное время досудебным расследованием не установлено) гражданин российской федерации Анисимов Егор Васильевич, 07.06.2000 года рождения, будучи военнослужащим

Перевод осуществлен с украинского языка на русский язык согласно оригиналу документа переводчиком
Боевой А.Л. Правильность перевода текста подтверждаю. Переводчик _____ Боева А.Л.

64 отдельной гвардейской мотострелковой бригады 35-й общевойсковой армии вооруженных сил российской федерации рф (в/ч 51460) и находясь на временно оккупированной территории Пологовского района Запорожской области, осознавая общественно опасный характер своих действий и фактические обстоятельства, свидетельствующие о наличии международного вооружённого конфликта и действуя в связи с ним, имея умысел на нападение на гражданский объект, осознавая защищённый статус служебного автомобиля гражданской защиты – пожарной цистерны «IVECO-MAGIRUS», регистрационный номер АР 451 Е, жёлто-красного цвета с чёткими опознавательными знаками «ГСЧС Украины», визуальное четко отличающие его от военной цели, находящегося возле домовладения по адресу: Запорожская область, Пологовский район, г. Гуляйполе, ул. Большая, д. 222, целенаправленно совершил его поражение с использованием беспилотного летательного аппарата «FPV-дрон» с неустановленным досудебным расследованием боевым припасом, то есть совершил нападение на гражданский объект.

Фактические обстоятельства уголовного правонарушения, предусмотренного ч. 1 ст. 438 УК Украины, в совершении которого подозревается Анисимов Егор Васильевич, 07.06.2000 года рождения.

С февраля 2014 года до этого времени длится международный вооруженный конфликт, вызванный вооруженной агрессией рф против Украины и оккупацией части территории Украины. Во время указанного международного вооруженного конфликта, 24 февраля 2022 года президент рф объявил начало так называемой «специальной военной операции», которая заключалась в осуществлении полномасштабного вторжения вооруженных сил рф, других вооруженных формирований рф и подконтрольных им группировок иррегулярных вооруженных формирований на территорию Украины.

Факт полномасштабного вооруженного вторжения на территорию Украины не скрывался властью рф, а также установлен решениями международных организаций, в частности резолюцией Генеральной Ассамблеи ООН ES-11/1 от 02.03.2022 «Агрессия против Украины», п. п. 1, 3 Заключением 300 (2022) Парламентской Ассамблеи Совета Европы «Последствия агрессии Российской Федерации против Украины», п. п. 17, 18 приказа Международного Суда ООН от 16.03.2022 по ходатайству о принятии временных мер в деле «Обвинения в геноциде в соответствии с Конвенцией о предотвращении преступления геноцида и наказания за него (Украина против РФ и др.)».

В соответствии со ст. 2, общей для Женевских конвенций о защите жертв войны 1949 года, эти конвенции, как и другие акты законов и обычаев войны (международного гуманитарного права), применяются ко всем случаям объявленной войны или всякого другого вооруженного конфликта, возникающего между двумя или несколькими Высокими Договаривающимися Сторонами, даже в том случае, если одна из них не признает состояния войны, также во всех случаях оккупации всей или части территории Высокой

Договаривающейся Стороны, даже если эта оккупация не встретит никакого вооруженного сопротивления.

В соответствии со ст. 48 Дополнительного протокола к Женевским конвенциям от 12 августа 1949 года, касающегося защиты жертв международных вооружённых конфликтов (Протокол I), от 8 июня 1977 года (далее — ДП I), в целях обеспечения уважения и защиты гражданского населения и гражданских объектов стороны, находящиеся в конфликте, должны всегда проводить различие между гражданским населением и комбатантами, а также между гражданскими и военными объектами и соответственно направлять свои действия только против военных объектов.

Согласно ст. 52 ДП I гражданские объекты не должны являться объектом нападения или репрессалий. Гражданскими объектами являются все те объекты, которые не являются военными объектами, как они определены в пункте 2.

2. Нападения должны строго ограничиваться военными объектами. Что касается объектов, то военные объекты ограничиваются теми объектами, которые по своему характеру, расположению, назначению или использованию вносят эффективный вклад в военные действия и полное или частичное уничтожение, захват или нейтрализация которых при существующих в данный момент обстоятельствах даёт определённое военное преимущество.

3. В случае сомнения в том, используется ли объект, который обычно предназначен для гражданских целей, например место отправления культа, жилой дом или другие жилые строения либо школа, для эффективной поддержки военных действий, предполагается, что такой объект используется в гражданских целях.

В соответствии со ст. 57 ДП I при проведении военных операций должна постоянно проявляться забота о том, чтобы щадить гражданское население, гражданских лиц и гражданские объекты. В связи с этим должны соблюдаться, в том числе, следующие меры предосторожности:

а) те, кто планирует нападение или принимает решение о его осуществлении:

i) делают всё практически возможное, чтобы удостовериться в том, что объекты нападения не являются ни гражданскими лицами, ни гражданскими объектами и не подлежат особой защите, а являются военными объектами в смысле пункта 2 статьи 52, и что в соответствии с положениями настоящего Протокола не запрещается нападение на них;

ii) принимают все практически возможные меры предосторожности при выборе средств и методов нападения, с тем чтобы избежать случайных потерь жизни среди гражданского населения, ранения гражданских лиц и случайного ущерба гражданским объектам и, во всяком случае, свести их к минимуму;

iii) воздерживаются от принятия решений о проведении любого нападения, которое, как можно ожидать, вызовет случайные потери жизни среди гражданского населения, ранения гражданских лиц и нанесет случайный ущерб гражданским объектам, или то и другое вместе, которые были бы чрезмерными

по отношению к конкретному и прямому военному преимуществу, которое предполагается получить.

б) нападение отменяется или приостанавливается, если становится очевидным, что объект не является военным, что он подлежит особой защите либо что нападение, как можно ожидать, вызовет случайные потери жизни среди гражданского населения, ранения гражданских лиц и причинит случайный ущерб гражданским объектам, или то и другое вместе, которые были бы чрезмерными по отношению к конкретному и прямому военному преимуществу, которое предполагается получить.

Согласно ст. 8(2)(b)(ii) Римского статута Международного уголовного суда, нападение на гражданские объекты является военным преступлением.

Согласно Приказу Министерства развития общин и территорий Украины №376 от 28.02.2025 «Об утверждении Перечня территорий, на которых ведутся (велись) боевые действия или временно оккупированных РФ» территория г. Гуляйполе Гуляйпольской городской территориальной общины Запорожской области, начиная с 03.03.2022 является территорией активных боевых действий.

С целью удержания оккупированных территорий Запорожской области военным руководством РФ вблизи г. Гуляйполе Пологовского района задействованы отдельные воинские подразделения вооружённых сил РФ, среди которых 64-я отдельная гвардейская мотострелковая бригада 35-й общевойсковой армии ВС РФ (в/ч 51460, пункт постоянной дислокации: РФ, Хабаровский край, пгт Князе-Волконское, далее – 64 ОМСБр 35 оа ВС РФ).

Установлено, что в течение июля–августа 2025 года, более точное время органом досудебного расследования не установлено, гражданин Российской Федерации Анисимов Е.В., занимая должность командира отделения беспилотных летательных аппаратов 2 мотострелкового батальона 64 ОМСБр 35 оа ВС РФ, в звании младший сержант, используя позывной «Verba», находясь на временно оккупированной территории Пологовского района Запорожской области, принимал участие в боевых действиях против Сил обороны Украины, путем поражения избранных им целей с использованием БПЛА (FPV-дронов), специально оснащенных боевыми припасами разных типов.

В то же время, 03.08.2025 в период времени с 16 ч. 09 мин. до 16 ч. 15 мин. (точное время досудебным расследованием не установлено) Анисимов Е.В., находясь на временно оккупированной территории Пологовского района Запорожской области (точное место досудебным расследованием не установлено), осуществляя дистанционное управление БПЛА (FPV-дроном, специально оснащенный для поражения неустановленным досудебным расследованием боевым припасом, осознавая общественно опасный характер своих действий и желая их наступления, используя пульт дистанционного управления БПЛА, с помощью которого получал визуальное изображение в режиме реального времени, определил для себя в качестве цели для поражения служебный автомобиль гражданской защиты – пожарную цистерну «IVECO-MAGIRUS», регистрационный номер АР 451 Е, жёлто-красного цвета с чёткими опознавательными знаками «ГСЧС Украины», визуально четко отличающие его

от военной цели, находившегося на проезжей дороге возле дома № 222 по ул. Большой г. Гуляйполе Пологовского района Запорожской области, после чего, осознавая его защищённый статус, действуя умышленно, лично осуществил дистанционное и прицельное его поражение в переднюю часть кабины.

Таким образом, Анисимов Е.В., являясь военнослужащим вооружённых сил РФ, действуя в условиях международного вооружённого конфликта и в связи с ним, совершил нарушение законов и обычаев войны, предусмотренных международными договорами, обязательность которых одобрена Верховной Радой Украины, в форме нападения на гражданский объект, чем нарушил требования ст. ст. 48, 52, 57 Дополнительного протокола к Женевским конвенциям от 12 августа 1949 года, касающегося защиты жертв международных вооружённых конфликтов (Протокол I), от 8 июня 1977 года.

Таким образом, гражданин российской федерации Анисимов Егор Васильевич, 07.06.2000 года рождения, обоснованно подозревается в совершении правонарушения, предусмотренного ч. 1 ст. 438 УК Украины – нарушения законов и обычаев войны, предусмотренных международными договорами, обязательность которых одобрена Верховной Радой Украины.

Следователь-криминалист 3-го отделения
следственного отдела Управления
Службы безопасности Украины
в Запорожской области
лейтенант юстиции

Андрей ЮРЧУК

«С О Г Л А С О В А Н О»

Старший группы прокуроров, который
осуществляет процессуальное руководство
в уголовном производстве - прокурор отдела
процессуального руководства
и поддержания публичного обвинения управления
противодействия преступлениям,
совершенным в условиях вооруженного конфликта,
Запорожской областной прокуратуры

Роман ПРАСОЛОВ

« __ » февраля 2026 года

**В соответствии со ст. 277 УПК Украины к уведомлению о подозрении
прилагаются права подозреваемого:
ПРАВА ПОДОЗРЕВАЕМОГО**

Конституция Украины

Статья 28. Каждый имеет право на уважение его достоинства.

Никто не может быть подвергнут пыткам, жестокому, бесчеловечному или унижающему его достоинство обращению или наказанию. Ни один человек без его свободного согласия не может быть подвергнут медицинским, научным или иным опытам.

Статья 29. Каждый человек имеет право на свободу и личную неприкосновенность.

Никто не может быть арестован или содержаться под стражей иначе как по мотивированному решению суда и только на основаниях и в порядке, установленных законом.

В случае крайней необходимости предотвратить преступление или его прекратить уполномоченные на то законом органы могут применить содержание лица под стражей как временную меру пресечения, обоснованность которого в течение семидесяти двух часов должна быть проверена судом. Задержанное лицо немедленно освобождается, если в течение семидесяти двух часов с момента задержания ему не вручено мотивированное решение суда о содержании под стражей.

Каждому арестованному или задержанному должно быть безотлагательно сообщено о мотивах ареста или задержания, разъяснены его права и предоставлена возможность с момента задержания защищать себя лично и пользоваться правовой помощью защитника.

Каждый задержанный имеет право в любое время обжаловать в суде свое задержание.

Об аресте или задержании человека должны быть немедленно уведомлены родственники арестованного или задержанного.

Статья 55. Права и свободы человека и гражданина защищаются судом.

Каждому гарантируется право на обжалование в суде решений, действий или бездействия органов государственной власти, органов местного самоуправления, должностных и служебных лиц.

Каждый имеет право обращаться за защитой своих прав к Уполномоченному Верховной Рады Украины по правам человека.

Каждый имеет право после использования всех национальных средств правовой защиты обращаться за защитой своих прав и свобод в соответствующие международные судебные учреждения или в соответствующие органы международных организаций, членом или участником которых является Украина.

Каждый имеет право любыми не запрещенными законом средствами защищать свои права и свободы от нарушений и противоправных посягательств.

Статья 56. Каждый имеет право на возмещение за счет государства или органов местного самоуправления материального и морального вреда, причиненного незаконными решениями, действиями или бездействием органов государственной власти, органов местного самоуправления, их должностных и служебных лиц при осуществлении ими своих полномочий.

Статья 59. Каждый имеет право на правовую помощь. В случаях, предусмотренных законом, эта помощь предоставляется бесплатно. Каждый свободен в выборе защитника своих прав.

Для обеспечения права на защиту от обвинения и оказания правовой помощи при решении дел в судах и других государственных органах в Украине действует адвокатура.

Статья 62. Лицо считается невиновным в совершении преступления и не может быть подвергнуто уголовному наказанию, пока его вина не будет доказана в законном порядке и установлена обвинительным приговором суда.

Никто не обязан доказывать свою невиновность в совершении преступления.

Обвинение не может основываться на доказательствах, полученных незаконным путем, а также на предположениях. Все сомнения относительно доказанности вины лица толкуются в его пользу.

В случае отмены приговора суда как неправоудного государство возмещает материальный и моральный ущерб, причиненный безосновательным осуждением.

Статья 63. Лицо не несет ответственности за отказ давать показания или объяснения в отношении себя, членов семьи или близких родственников, круг которых определяется законом.

Подозреваемый, обвиняемый или подсудимый имеет право на защиту.

Осужденный пользуется всеми правами человека и гражданина, за исключением ограничений, которые определены законом и установлены приговором суда.

Уголовный процессуальный кодекс Украины

Статья 42. Подозреваемый имеет право:

- 1) знать, в совершении какого уголовного преступления его подозревают;
- 2) быть четко и своевременно уведомленным о своих правах, а также получить их разъяснения в случае необходимости;
- 3) по первому требованию иметь защитника и свидание с ним до первого и перед каждым последующим допросом с соблюдением условий, обеспечивающих конфиденциальность общения, на присутствие защитника во время допроса и других процессуальных действий, на отказ от услуг защитника в любой момент уголовного производства, на получение услуг защитника за счет государства в случае отсутствия средств на оплату таких услуг;
- 4) не говорить ничего по поводу подозрения против него или в любой момент отказаться отвечать на вопросы;

5) давать объяснения, показания по поводу подозрения или в любой момент отказаться их давать;

6) требовать проверки обоснованности задержания;

7) в случае задержания - на немедленное уведомление членов семьи, близких родственников или других лиц о задержании и месте своего пребывания;

8) собирать и подавать следователю, прокурору, следственному судье доказательства;

9) участвовать в проведении процессуальных действий;

10) во время проведения процессуальных действий задавать вопросы, подавать свои замечания и возражения относительно порядка проведения действий, которые заносятся в протокол;

11) применять с соблюдением требований УПК Украины технические средства при проведении процессуальных действий, в которых он участвует. Следователь, прокурор, следственный судья, суд имеют право запретить применение технических средств при проведении отдельного процессуального действия или на определенной стадии уголовного производства с целью неразглашения сведений, содержащих охраняемую законом тайну или касающихся интимной жизни лица, о чем выносится мотивированное постановление (определение);

12) заявлять ходатайства о проведении процессуальных действий, об обеспечении безопасности в отношении себя, членов своей семьи, близких родственников, имущества, жилья и тому подобное;

13) заявлять отводы;

14) знакомиться с материалами досудебного расследования, и требовать открытия материалов;

15) получать копии процессуальных документов и письменные уведомления;

16) обжаловать решения, действия и бездействие следователя, прокурора, следственного судьи;

17) требовать возмещения вреда, причиненного незаконными решениями, действиями или бездействием органа, осуществляющего оперативно-розыскную деятельность, досудебное расследование, прокуратуры или суда, в порядке, определенном законом, а также восстановления репутации, если подозрение, обвинение не подтвердились;

18) пользоваться родным языком, получать копии процессуальных документов на родном или другом языке, которым он владеет, и в случае необходимости пользоваться услугами переводчика за счет государства.

Подозреваемый, который является иностранцем и содержится под стражей, имеет право на встречи с представителем дипломатического или консульского учреждения своего государства, которую ему обязана обеспечить администрация места заключения.

Подозреваемый обязан:

- 1) прибывать по вызову в суд, а в случае невозможности прибыть по вызову в назначенный срок - заранее сообщить об этом суд;
- 2) выполнять обязанности, возложенные на него решением о применении мер обеспечения уголовного производства;
- 3) подчиняться законным требованиям и распоряжениям следователя, прокурора, следственного судьи, суда.

Уголовный кодекс Украины

Статья 28. Совершение уголовного правонарушения группой лиц, группой лиц по предварительному сговору, организованной группой или преступной организацией

2. Уголовное правонарушение признается совершенным по предварительному сговору группой лиц, если его совместно совершили несколько лиц (два или более), которые заранее, то есть до начала уголовного правонарушения, договорились о совместном его совершении.

Статья 438. Нарушение законов и обычаев войны

1. Жестокое обращение с военнопленными или гражданским населением, изгнание гражданского населения для принудительных работ, разграбление национальных ценностей на оккупированной территории, применение средств ведения войны, запрещенных международным правом, другие нарушения законов и обычаев войны, предусмотренных международными договорами, согласие на обязательность которых предоставлено Верховной Радой Украины, а также отдача приказа о совершении таких действий - наказываются лишением свободы на срок от восьми до двенадцати лет.

О подозрении меня уведомили, образец уведомления и памятку о процессуальных правах и обязанностях, в переводе на родной (русский) язык вручено, права подозреваемого оглашены и разъяснены.

Подозреваемый: _____
«___» час. «___» мин. «___» _____ 202__ года.

Защитник: _____
«___» час. «___» мин. «___» _____ 202__ года.

Уведомление о подозрении вручил:

Следователь-криминалист 3-го отделения следственного отдела
Управление СБ Украины в Запорожской области
лейтенант юстиции

Андрей ЮРЧУК